

Arrest

**nr. 65 532 van 12 augustus 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 16 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. VAN VAERENBERGH en van attaché G. DESNEYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Chauddagram in Comilla. U verklaarde dat uw vader actief was in de Bengaalse politiek. Hij zou lid zijn van het comité voor Chauddagram van de partij "Jamiaat e Islami" (Jamiaat). Daarom kende uw vader, uw broers en uzelf problemen na de verkiezingen van december 2008 waarbij de "Awami League" (AL) de macht nam in Bangladesh. Uw vader werd gearresteerd en zou als "verrader" zijn bestempeld. Meerbepaald zou zijn dossier van de oorlog van 1971 terug zijn heropend. Uw vader zou nu in de gevangenis zitten en de doodstraf hebben gekregen. Uw oudere broer die voor de "Border Security Forces" (BDR) zou na het incident van de BDR in 2009 zijn verdwenen. Uw andere broer, M.R.T. (...) (O.V.x), die in Comilla naar school ging studeerde kende eveneens problemen. Daarom zou uw broer vanuit Comilla naar Dhaka zijn gekomen. U studeerde zelf in Dhaka en woonde bij uw oom. U zou in Dhaka door

mensen van de AL zijn aangevallen. Omdat jullie blijvende problemen vreesden in de toekomst wegens de politieke activiteiten van uw vader, besloot uw oom u naar het buitenland te sturen. U reisde in maart 2010 met uw broer naar India van waaruit u per schip naar Europa kwam. U vroeg samen met uw broer M. R. T. (...) asiel aan in België op 27 april 2010. Na uw aankomst in België vernam u van uw advocaat in Bangladesh dat er een valse zaak tegen u en uw broer M. R. T. (...) was opgestart. Ter staving van uw asielaanvraag legde u twee geboorteaktes neer, een nationaliteitscertificaat, twee schoolattesten en twee bundels gecertificeerde kopieën van gerechtelijke documenten die de zaak van uw vader en de zaak van u en uw broer Abdullah betreffen.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt vast dat uw verklaringen niet coherent en tegenstrijdig zijn aan de verklaringen van uw broer, M. R. T. (...), waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van essentiële elementen van uw asielaanvraag. Meer bepaald legde u verklaringen af, aangaande uw broer die naar Dhaka kwam en het nieuws dat u over uw vader kreeg, die tegenstrijdig zijn aan de verklaringen van uw broer daarover. Ten eerste verklaarde u dat uw broer zelf vanuit Comilla naar Dhaka kwam (zie gehoorverslag CGVS p.3 en 15). U ging hem op het busstation in Dhaka afhalen. Jullie hadden voordien contact per telefoon. Uw broer verklaarde echter dat u hem kwam halen in Comilla en dat jullie dan samen naar Dhaka reisden per bus (zie gehoorverslag CGVS M. R. T. (...) O.V.x p.2 en 5). Jullie hadden voordien geen contact met elkaar. Ten tweede verklaarde u dat uw broer waarschijnlijk rond april 2009 naar Dhaka kwam (zie gehoorverslag CGVS p.3). Uw broer verklaarde echter dat hij in juni of juli 2009 naar Dhaka kwam (zie gehoorverslag CGVS M. R. T. (...) O.V.x p.2). Ten derde verklaarde u dat u het nieuws van de arrestatie van uw vader kreeg via uw bureaus in Chaudhagram op een moment dat uw broer, M. R. T. (...), al in Dhaka was (zie gehoorverslag CGVS p.16). Uw broer verklaarde echter dat hij het nieuws van de arrestatie van uw vader hoorde van u, toen u hem in Comilla kwam halen in juni of juli van 2009 (zie gehoorverslag CGVS M. R. T. (...) O.V.x p.5). Aldus zou u het nieuws van die arrestatie hebben gehoord vóór uw broer naar Dhaka kwam.

Verder moet het CGVS vaststellen dat uw kennis van de door u neergelegde juridische documenten dermate beperkt is, waardoor nog meer afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Ten eerste gaf u zelf aan de documenten niet eens gelezen te hebben (zie gehoorverslag CGVS p.10), hetgeen reeds wijst op een gebrek aan ernst waarmee u uw asielaanvraag indiende. Immers zouden deze documenten onder meer een valse zaak tegen u betreffen. Zelfs al zou de advocaat u enige uitleg hebben verschaft, zoals u verklaarde, kan toch redelijkerwijze worden verwacht dat u de documenten leest, minstens in het kader van een gehoor binnen uw asielaanvraagprocedure. Ten tweede werd u tot driemaal toe gevraagd welke documenten dit betreft (zie gehoorverslag CGVS p.10). Zonder op de vraag te antwoorden begon u telkens over uw beweerdde problemen in Bangladesh. U hebt geen enkel document juist omschreven, hoewel u duidelijk gevraagd werd aan te geven welke documenten het precies betreft. Ten derde en wat betreft de zaak tegen uw vader, is het ongeloofwaardig dat u vanuit België nog contact zou hebben met uw advocaat en uw advocaat uw vader bezocht, maar dat u niet zou weten of uw vader nog in de gevangenis zit (zie gehoorverslag CGVS p.12 en 13). Uw vader zou ter dood zijn veroordeeld, maar een gecertificeerde kopie van het vonnis hebt u niet bij. En in de documenten die uw vader betreffen zou nergens de naam van uw advocaat staan vermeld. Ten vierde en wat betreft de zaak tegen u en uw broer, wist u niet of er reeds iemand was gearresteerd in die zaak (zie gehoorverslag CGVS p.14). U gaf aan dat het een moordzaak betrof, maar de naam van de vermoorde persoon of de periode waarin de persoon werd vermoord, kende u niet. En ook in deze documenten zou nergens de naam van uw advocaat staan vermeld.

Bovendien legde u geen enkel identiteitsdocument mét foto neer dat uw identiteit kan staven. Aldus is niet zeker dat u, uw broer M. R. T. (...) en uw vader werkelijk diegene zijn die in deze juridische documenten worden bedoeld. De identiteitsdocumenten die u wél voorlegde werden via uw advocaat verkregen in Bangladesh nadat de valse zaak tegen u werd aangespannen. Ook in die zin is het weinig geloofwaardig dat, indien u op actieve wijze zou worden gezocht door de Bengaalse overheid wegens een moordzaak, uw advocaat diezelfde overheid zou contacteren om verschillende identiteitsdocumenten te verkrijgen voor u en uw broer M. R. T. (...). Ook uw verklaringen dat u na de arrestatie van uw vader nog ongeveer een jaar in Dhaka verbleef (zie gehoorverslag CGVS), alvorens het land te ontvluchten, geven aan dat noch de Bengaalse overheid, noch enig ander iemand als mensen van de AL, op actieve wijze op zoek waren naar u en dat hun eventuele acties tegen u van dien aard waren dat ze zouden kunnen worden beschouwd als een vervolging zoals beschreven in de Vluchtelingenconventie.

Ten slotte merkt het CGVS op dat uw vader lid zou zijn van het comité van Chaudhagram voor "Jamiaat", maar u kent noch de voorzitter van dat comité, noch de secretaris (zie gehoorverslag CGVS

p.10). Binnen dat comité had uw vader hoe dan ook geen specifieke functie en de voorbeelden die u gaf van hoe uw vader mensen hielp, zijn vaag en zeer algemeen en in geen geval lijken die politiek geïnspireerd. Aldus is het weinig waarschijnlijk dat na de machtsovername door de AL, na de verkiezingen van december 2008, uw vader tot de doodstraf zou worden veroordeeld enkel en alleen omdat hij lid is van een plaatselijk comité van "Jamiaat".

Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat uw relaas volledig ongeloofwaardig is en dat u er aldus niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De door u neergelegde documenten kunnen deze beslissing geenszins in positieve zin wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikelen 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) juncto het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsverplichting bepaald in art. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst er op dat art. 3 van de wet van 29 juli 1991 geen betrekking heeft op de materiële motiveringsverplichting maar op de formele motiveringsverplichting. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: Commissariaat-generaal) heeft nagelaten na te gaan of hij zich effectief in het geval bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bevindt, omdat zij de twee belangrijke gerechtelijke documenten – officiële inverdenkingstellingen in het kader van de procedure over vermeende oorlogsdaden van de vader en de procedure tegen verzoeker en zijn twee broers – niet verder heeft onderzocht of zelfs maar oppervlakkig van de inhoud ervan kennis genomen heeft. In de bestreden beslissing wordt verzoeker verweten dat zijn kennis van de juridische documenten beperkt is, terwijl ze zelf de precieze strekking van deze documenten niet heeft onderzocht of zelfs maar oppervlakkig is nagegaan. Indien het Commissariaat-generaal dit wel zou hebben gedaan, zou het tot de conclusie zijn gekomen dat verzoeker effectief de strekking van deze documenten kon uitleggen, tenminste voor zover dit van een niet-jurist kon worden verwacht. Volgens verzoeker schendt het Commissariaat-generaal de verplichting van de overheid om zorgvuldig te werk te gaan en haar beslissingen materieel te motiveren door deze documenten niet in aanmerking te nemen.

Verzoeker meent dat een zorgvuldige en redelijke overheid nooit redelijkerwijs tot de conclusie zou kunnen komen dat de juridische documenten, die een aanklacht tegen zijn vader en tegen verzoeker en zijn broer bevatten, geen enkel onderzoek op hun inhoud behoeven. Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal geen schriftelijke vertaling heeft laten maken van deze juridische documenten. Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal zelfs niet is overgegaan tot een mondelinge vertaling van deze stukken. Verzoeker stelt dat hem niet kan worden verweten niet zelf in een vertaling van de documenten te hebben voorzien: hij had de documenten maar twee dagen voor het verhoor ontvangen. Verzoekers advocaat heeft ook de nadruk gelegd op het belang van de documenten en aangeboden om in verdere informatie met betrekking tot deze documenten te voorzien.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met

algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.2. Met betrekking tot de gerechtelijke documenten stelt verweerder: *“Daar waar verzoeker beweert dat het Commissariaat-generaal een onderzoek zou moeten voeren naar deze documenten, minstens deze documenten zou moeten laten vertalen, merkt verweerder op dat geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties verplicht de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS, nr. 164.792 van 16 november 2006; RvV, nr. 22.422 van 30 januari 2009; RvV, nr. 15.335 van 29 augustus 2008).*

Gezien het feit dat verzoeker reeds dusdanig ongeloofwaardige en vage verklaringen aflegde, zowel met betrekking tot zijn asielmotieven als voor wat betreft de door hem neergelegde documenten, is het Commissariaat-generaal er geenszins toe gehouden deze documenten ook nog eens te gaan onderzoeken. Immers, om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.”

Artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen:

(...)

b) de relevante informatie en documenten die door de asielzoeker worden voorgelegd, samen met informatie die toelaat te bepalen of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;”

Uit deze bepaling kan afgeleid worden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) in beginsel rekening moet houden met door verzoeker neergelegde documenten zoals gerechtelijke stukken die relevant zijn voor het bewijs van het asielrelaas van verzoeker.

Artikel 22 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt:

“De asielzoeker deelt zo spoedig mogelijk aan de Commissaris-generaal alle originele stukken mee waarover hij beschikt en die hij nuttig acht ter ondersteuning van zijn asielaanvraag.”

De Raad stelt vast dat de gecertificeerde kopieën van de juridische stukken die verzoeker voorgelegd heeft naar aanleiding van zijn gehoor van 7 april 2011 weliswaar door hem ontvangen werden op 5 april 2011, maar reeds afgeleverd werden aan zijn advocaat in Bangla Desh op 23 januari 2011 en dat verzoeker stelt dat hij contact had met deze advocaat. Rekening houdend met de afgifte naar aanleiding van het gehoor kan de commissaris-generaal bezwaarlijk verweten worden dat hij de uitvoerige

documenten niet tijdens het gehoor mondeling liet verlaten en is het niet onredelijk dat hij verzoeker tijdens het gehoor naar de inhoud vroeg van deze documenten. Deze vraag is trouwens een aanwijzing dat de commissaris-generaal deze documenten betrokken heeft bij zijn beslissing.

Weliswaar heeft de commissaris-generaal zich in de bestreden beslissing niet uitdrukkelijk uitgesproken over de bewijswaarde van de voorgelegde documenten en slechts gesteld:

“(….)De door u neergelegde documenten kunnen deze beslissing geenszins in positieve zin wijzigen.(…)”

Terecht wijst verweerder er op dat om enige bewijskracht aan een document te ontlenen, het dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal van mening was dat dit niet het geval was.

In deze is het nuttig er op te wijzen dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Gedr. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.2. De Raad meent dat een aantal elementen de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker ondermijnen, en meer bepaald:

Verzoeker en zijn broer leggen geen eensluidende verklaringen af met betrekking de overkomst van zijn broer uit Comilla. De bestreden beslissing wijst op het volgende:

“(…)Ten eerste verklaarde u dat uw broer zelf vanuit Comilla naar Dhaka kwam (zie gehoorverslag CGVS p.3 en 15). U ging hem op het busstation in Dhaka afhalen. Jullie hadden voordien contact per telefoon. Uw broer verklaarde echter dat u hem kwam halen in Comilla en dat jullie dan samen naar Dhaka reisden per bus (zie gehoorverslag CGVS M. R. T. (...) O.V.x p.2 en 5). Jullie hadden voordien geen contact met elkaar.(…)”

Tijdens het gehoor stelt verzoeker eerst dat hij zijn broer in Comilla is gaan halen en vervolgens ontkent hij het (gehoorverslag, p. 15).

Verzoeker en zijn broer leggen geen eensluidende verklaringen af met betrekking tot de arrestatie van hun vader. De bestreden beslissing wijst op het volgende:

“(…)Ten derde verklaarde u dat u het nieuws van de arrestatie van uw vader kreeg via uw burens in Chauddagram op een moment dat uw broer, M. R. T. (...), al in Dhaka was (zie gehoorverslag CGVS p.16). Uw broer verklaarde echter dat hij het nieuws van de arrestatie van uw vader hoorde van u, toen u hem in Comilla kwam halen in juni of juli van 2009 (zie gehoorverslag CGVS M. R. T. (...) O.V.x p.5). Aldus zou u het nieuws van die arrestatie hebben gehoord vóór uw broer naar Dhaka kwam.(…)”

In zijn Vragenlijst (nr. 5) stelt verzoeker dat hij en zijn broer sinds eind november 2009 naar Dhaka trokken.

De bestreden beslissing wijst ook op het volgende: *“(…)Ten derde en wat betreft de zaak tegen uw vader, is het ongeloofwaardig dat u vanuit België nog contact zou hebben met uw advocaat en uw advocaat uw vader bezocht, maar dat u niet zou weten of uw vader nog in de gevangenis zit (zie gehoorverslag CGVS p.12 en 13). Uw vader zou ter dood zijn veroordeeld, maar een gecertificeerde kopie van het vonnis hebt u niet bij.”*

De loutere verklaring van verzoeker tijdens het gehoor dat de advocaat de vonnissen met betrekking tot zijn vader niet kon verzamelen (p. 13) overtuigt niet.

Verzoeker legt geen eensluidende verklaringen af tijdens het gehoor met betrekking tot de problemen die hij had op de universiteit. Pagina 10 stelt verzoeker dat hij één keer aangevallen werd in de universiteit. Pagina 15 stelt verzoeker dat hij na de aankomst van zijn broer in Dhaka nog enkele dagen na de universiteit ging en dan gemarteld werd en niet verder kon gaan. Pagina 16 stelt dat hij na de arrestatie van zijn vader in maart 2009 meermaals aangevallen werd zelfs in de universiteit en voor zijn huis. In de vragenlijst (nr. 5) die verzoeker na voorlezing in het Bengaals ondertekend heeft stelt hij dat hij vaak op de universiteit aangevallen werd.

Het is dan ook niet duidelijk of verzoeker na een aanval op de universiteit de universiteit verliet of hij het voorwerp was van herhaalde aanvallen op de universiteit.

De bestreden beslissing wijst er ook terecht op dat verzoeker na de arrestatie van zijn vader in maart 2009 nog een jaar in Dhaka bleef en dit zijn vrees relateert.

De bestreden beslissing wijst ook op de vaagheid van de verklaringen van verzoeker tijdens het gehoor met betrekking tot de functie en activiteiten van zijn vader binnen de lokale Jamiaat:

“(…)Ten slotte merkt het CGVS op dat uw vader lid zou zijn van het comité van Chaudagram voor “Jamiaat”, maar u kent noch de voorzitter van dat comité, noch de secretaris (zie gehoorverslag CGVS p.10). Binnen dat comité had uw vader hoe dan ook geen specifieke functie en de voorbeelden die u gaf van hoe uw vader mensen hielp, zijn vaag en zeer algemeen en in geen geval lijken die politiek geïnspireerd. Aldus is het weinig waarschijnlijk dat na de machtsovername door de AL, na de verkiezingen van december 2008, uw vader tot de doodstraf zou worden veroordeeld enkel en alleen omdat hij lid is van een plaatselijk comité van “Jamiaat(…)”.

Dit wordt door verzoeker in zijn verzoekschrift niet betwist of weerlegd terwijl verzoeker in de bovenvermelde vragenlijst (nr. 5) zeer concreet is in dit verband. In de vragenlijst stelt verzoeker dat zijn vader meermaals bij de politie klacht indiende tegen een lokale parlamentslid van de Awami League, die een crimineel was en wiens bende aan onder meer wapenhandel en prostitutie deed. Uiteindelijk werden zij gestraft en om die reden wilde zij zich wreken en vielen zij de hele familie systematisch lastig. Deze discrepantie in de verklaringen van verzoeker ondermijnt zijn geloofwaardigheid.

Met betrekking tot de moord waarvan verzoeker beschuldigd werd stelt hij tijdens het gehoor eerst dat hij niet weet of iemand gearresteerd werd (gehoorverslag, p. 14) en vervolgens dat er twee of drie gearresteerd werden en in de gevangenis zaten (p. 17).

De Raad stelt vast dat verzoeker stelt dat de inverdenkingstelling van zijn vader voor oorlogsmisdaden uit 1971 kadert *“in de algemeen bekende heksenjacht in Bangladesh van partijleden van Jawait-Islami”*. De Raad meent dat een dergelijke heksenjacht niet algemeen bekend is en dat verzoeker er geen bewijs van voorlegt.

Zoals gesteld in de bestreden beslissing meent de Raad op basis van de bovenvermelde motieven dat het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig is. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenuen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is. Derhalve meent de Raad dat de door verzoeker neergelede documenten van officiële inverdenkingstelling (stuk 5 en 6 bij het verzoekschrift) geen bewijswaarde hebben. Ter zitting heeft verzoeker nogmaals een vertaling van deze documenten neergelegd, maar deze vertaling verleent deze documenten geen bewijswaarde.

Verzoeker heeft zijn vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag niet aannemelijk gemaakt en evenmin aannemelijk gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. Quintens

G. de MOFFARTS